

pon ismét megtaláltunk 's magunkhoz tsatoltunk vala, más nap' reggel sehoh látván, nem tudjuk hova lett. Ma reggel a' negyedik prédáló vett vala üldözöbe, de ez nem érhetett-be, mint hogy kedvező szélről segítettén, ide ezen kikötőhelybe beszaladtunk. Szüntelen ágyuzott, de semmi kárt nem tehetett golyobisai által. Végre minden iparkodásait haszontalanoknak lenni látván vissza tért, mi pedig ennyi veszedelmek után most ezen kikötőhelyben nyugszunk.

Ugyan ezen Observatörben jött-ki egy Austriai kereskedőnek Nápoli-di-Romániában Máj. 20-dikán költ levele, melynek kivonásban ez a' foglalatja: —,

„Minekutána Zánténál megállapottam 's ott magamat kísérőinkkel össze tsatoltam, onnét a' Vigilante nevű gályának oltalmazása alatt, melynek Kapitány Buratovits a' Commendánsa, Apr. 1-ső napján kiveveztünk. April. 4 dikén közel hozzánk az Archipelaguson egy Corinthusi Brigg tünt szemünkbe, 's egyenesen az én hajomra evezén, azt a' többek közzül kivezette, 's véllem együtt Nápoli-di-Malvasiába vezette. Ez egy elhagyatott kikötőhely. Ő itt engem', a' nélkül, hogy legkissebbet ügyelt volna arra, hogy papírosaim mitsoda rendben vagynak, 's mit és hova szállítsak, hajómnak egész terhétől megfosztott; a' melly valami 130,000 Piasztereket érő Tunisi portékákból állott. Protestálásomnak nem lett egyéb sikere, hanem hogy kevésbe múlt, hogy életemet is el nem vesztettem miatta. Három napok mulva négy embereket adván mellém a' prédáló, ide Nápoli-di-Romániába küldött, maga pedig Hydrába vette útját, megigérvén, hogy onnét maga is el fog jöni Naupliába, hogy a' dolgot az ottlévő, Prédálók megítélésére rendeltetve lévő Ítélszék' elejibe terjeszse, olly módon mindazáltal, hogy a' kár, melyet én ezen letartóztatás

miatt vallottam, nekem minden esetre megfog fordíttatni. Hanem írásban semmi bizonyosságot nem kaphattam tőlle, még tsak arról se, melly által megesmerte volna, hogy hajóm' terhet ő vette-el. En Apr. 8-dikán érkeztem Nápoliba, 's azonnal mindent elpróbáltam a' Görög Országlószék-nél, de semmit se nyertem. Ezen Országlószéknek tellyességgel semmi hatalma nints, még tsak annyi siuts, hogy a' prédálót arra tudta volna készszeríteni, hogy magát az itt lévő Ítélszéknek alája adja. Midőn látta, hogy én az ítélet-téteit nagyon sürgetem, olly végzést tett ezen Országlószék, hogy ő azon Pirátokat, kik engem' kiprédáltak, nem esmeri a' maga törvényes vagy meghatalmazott prédálójinak lenni, melyre nézve nekem szabadságomban áll, őket felkeresni, 's addig üldözni, mint tengeri tolvajokat, a' meddig nekem tetszeni fog! Illy szép pénzel fizető-ki nekem a' Görög Országlószék a' hajómrol elragadóztatott Tunisi portékákat. Az igazságot 's az azon épült okoskodást itt nem esmerik. Ide ágyuk és erőszak lóvántatnak, hogy az ember igazságot kaphasson. Ezek nélkül itt senki se nyér semmit. Így lévén az én dolgom is, nem vala egy Parám. Tellyes bizontalanságok közt hánykodtak gondolatim, 's végre, hogy több időt ne veszessek, arra határozám magam', hogy Szyrába veszem evezésemet, 's ott egész ügyemet jegyző könyvbe tétetem.

Végre ezen szavak is a' Triesti Observatörben jöttek-ki egy Szyrából Máj. 14-dikén indult tudósítás szerint: —

„A' Hydraiak, Spétziaiak, és Ipszariak, példátlan elvetemedéssel folytatják a' tengeri ragadozást. Illy prédálók vették üzőbe az innét kíséret alatt utóbb clindült kereskedő csoportot is. Egy Orosz Brigantin, a' melly innét eleséggel rakodva evezett-el Számos felé, a' Tine és Mikon között lévő tsatornán négy Görög prédái

lőktől meglepettetten, verekedésre került a' dolog. Az Oroszok nagyon jól viselték magokat. Magok' oltalmazása-közben négy prédáló megölték és többeket megsebesítettek. — Egy Joniai Brigántintól is egész terhét elvették az e'-féle Görög prédáló. — Így tselekedtek egy Austriai gályával is, a' melly megterhelve Kanéából evezett az Archipelaguson által.

Két Görög hadi hajók, Kapitányai-
kat megölték a'-végre hogy magokat egész zabolatlansággal, tengeri ragadozásra ad-
hassák.

Anglus Kommodore Hamilton, hogy ezen zürzavarok között az Anglus kereskedő hajók annál bátrabban folytathassák az Archipelaguson a' kereskedést, azt a' határozást tette, hogy éppen olly Kíséresi módot állít-sel ezen tengeren az Anglus kereskedő hajókra nézve, melly minden tengeri hadakozások' idején fenn szokott az Anglus törvények szerint, az olly tengereken állani, hol a' hadakozó részek miatt a' kereskedés szenved.

Május 22-dikén írták Konstanczinápolyból valami Triesti Kereskedő-bázhhoz, hogy a' Konstanczinápolyi kikötő helybe véletlenül egyszerre 16 olly kereskedő hajók érkeztek-meg, mellyek már a' Görög prédáló hajóktól egyszer mindnyájan elfogattatva 's a' megilletetésre, hogy valyon nem vétettek-e a' neurálítás' törvényei ellen, Naupliába hirtelzoltatva voltak. Nem győznek ezen hajóknak Kapitányai-
kelet beszélni azon inségekről, mellyeket nokiak ezen fogságnak ideje alatt kikellett állaniok. Hogy végre tsakugyan elbótsáttattak a' Naupliai fogságból vagy letartoztatásból, úgy látszik, hogy nem egyébnek, hanem tsak a' Görög Ország-lószék' megváltozásának 's a' Kormány mellé ült tagok között leginkább a' Mainai Petró Beinek köszönhetik, a' melly változás ha még mostanság elé nem fordult volna, mind ezek a' Kapitányok talán nem

tsak vagyonaikkal, hanem életjékkel is fizettek volna.

A' Kapudán Basa a' Dardanellákhoz megérkezvén, most hajójinak új eleséggel való megrakásában foglalatoskodik, hogy azon esetben, ha az Anglus Követnek Stratford Kanning úrnak a' Görögökre nézve elkezdett Közbenjárói foglalatoskodásai sikertelenek találnának maradni, a' hadakozás' piatzára ismét megújított erővel kivezzen.

(Miben álljanak az Anglus Nagy Követ Urnak Konstantinápolyban a' Görögökre nézve a' maga mostani Diplomatikai foglalatoskodásai, azt, úgy gondoljuk, elég tisztán megírtuk az utóbb elküldött M. Kurirban, tudniilik: hogy a' Nemzeti Gyűlés 10 pontokból álló Határozást küldött a' kezébe a' végre, hogy a' Nagykövet úr azt a' Divánnak adja által, 's annak pontjai szerint a' Portával lépjen egygyezésre Görög Ország' jövődöbéli állapotjának megalaposittatására nézve. Még mostazonközben nekünk minden esetre nagy kérdés az, hogy az az Ultimatum, mellyet a' Konstanczinápolyból Máj. 26-dikán költ tudósítások szerint a' Görögökre nézve a' Portának által adott, a' Piadai, Görög Nemzeti Gyűlésnek az a' 10 pontokból álló hathatós Határozása-e, melly a' M. Kurirnak 404-dik lapján találtatott, vagy pedig, mint akkor is jelentettük, talán valamely más gyengébb Feltételeket is hűdött a' Nemzeti Gyűléstől Nápoliban hátrahagyatott Görög Biztosság a' Stratford Kanning Úr kezébe Konstanczinápolyba, a' végre, hogy ő, ha talán a' Diván a' Görögöknek első kívánságaira rá állani nem akarna, a' Görög Biztosságtól ajánlatott második rendbéli feltételekre is tsak álljon reá. Már akár mint légyenek ezen környűállások, elég, hogy már most nyilván látjuk, hogy az Anglus Ország-lószék való-sággal felvette a' Portánál a' Görögök' ügyit; mellyet a' H. Wellington Petersburgba lett

járásának lehet tulajdonítani, valamint szintén azt is, hogy Ibrahim Basa Patrásnál illy sokáig vesztegel, ezen alkudozásokkal illető környüállásoknak kimenetelére való várakozásból lehet megmagyarázni. — Az, hogy Herczeg Ypsilánti protestált a Pádai Nemzeti Gyűlésnek az Anglus Követhoz Konszanczinápolyba küldött Határozása ellen, semmit se tesz a dologra. Ő csak egy ember. A Görögök ügye pedig már most sok Keresztyének ügye, kiknek ennyi szenvedéseik még azokat is illetik Európában, kik a Görögöket eddig csak mint rebelleket úgy tekintették. — Héves napok, hetek, vagy hónapok alatt, nagy dolgokat kell hallanunk. — A Konstanczinápolyban lévő Anglus Követ úr, az onnét Máj. 26-kán indult tudósítások szerént, azon hónapnak 19-dikén küldötte második versben a maga Tolmátsát a Reis-Effendihez, olly meghatározással, hogy írásban nyilatkoztassa ki, mitsoda gondolatlalt legyen az ő azon Jelentésére nézve, mellyet a Görögök dolgában először hozza küldött, a melly kérdésre eddig a Reis-Effendi, mindég úgy jelentette ki magát, de csak szóval, hogy a Porta soha se fog a maga rebellis alattvalójival alkudozásra botsátkozni. Most ellenben olly feleletet adott a Reisz-Effendi az Anglus Nagykövet úr Tolmátsának, hogy ő, minckelötte a kérdésre meghatározott választ adhatna, szükségesnek tartja a dologt elebb a Díván' elibe terjeszteni. — Hogy a Görög Nemzeti Gyűlés a Konstanczinápolyi Anglus Nagykövetre bízta a Görögökért való közbenjárást, erről már kérdés sint, de az is bizonyos, így szoll a feljebb felhozott Konstanczinápolyi tudósító, hogy gondolni se lehet, hogy a Porta ezen feltételeket a mostani környüállások között elfogadná; a melynek mi fog lenni további következése? nem egyéb, hanem hogy folytatni kell a hadakozást, vagy pedig, hogy azok, kik az első feltételek alatt meg-

bekéllésre ajánlották magokat, a' hirt alább fogják botsátani; vagy hogy talám, ha annak lehetne sikere: hogy a' Harmadik Görög Nemzeti Gyűlés ahoz az eszközhöz nyulna, a' mi az 51-dik M. Kurír' 404-dik lapján találtató Határozásnak X-dik Czikkelyében ki van felyeztetve; a' hadakozásnak azonban még így se mindjárt lenne vége).

Frantzia Herczeg Choiseul illy levelet vett Nápoli-di-Romaniából valami Sch. nevű Görög-pártfogótól, Május 9-dik napjáról: — „

„Oberst Fabvier a' maga Negroponte ellen tett expeditziójából ide vissza érkezvén, innét ismét Athénébe vette útját, 's ismét meghagyatott a' regulázott Görög sergek' fő Kommandásának, valamint szintén Kolokotroni is az irregularis, vagy Nemzeti sergeknek, vagy pedig még ennél is jobban a' Görög Guerilláknak. Kolokotroni most a' maga régi Bándáival itt Nápoliban tartozkodik. A' Görögök hadi plánuma most az, hogy a' hegyek közzé részenként nyomuljanak elé. 's minden nyílásokat megrakván Guerilla tsapatokkal, illy nemű hadakozást folytassanak, melly nékiel, mint hogy az ő Guerilla tsapatjaik elég számosak, talám leg sikeresebb is fogna lenni. A' Spanyol Guerillák eléggé megtanították a' világot arra, hogy melly alkalmasok legyenek az e-féle rendetlen sergek a' hegyek között való hadakozásnak folytatására, 's az ellenség' útjainak kettévágására.

B é c s.

Mélységes szomorkodással jelentjük, hogy ezen félesztendőnek a' végén, a' Magyar Hazát nagyon megillető 's közéről érdeklő gyászos Ujsággal kéntelenítettünk eddig volt Olvasóinktól butsvenni; ugyan is:

Fő Méltóságú, Csábrághi és Szitnyai Koháry Ferencz Ő Herczegsége, Murány' Örököse, az Arany Gyapjú Rend' Vitéze, N. Honth Vármegyének Örökös és Fő Ispánya; Császári Királyi Kamarás, Valóságos Belső Titkos Statustanátsos, Királyi Fő Udvarnok-mester, Udvari Magyar Cancellárius 's a' Szent István Apostoli R. Rendjének Cancelláriusa, nintsen többé az élők sergében! Véletlen halála, múlt Kedden este felé, 8-ra három fertálykor, Posony szomszédságában, a' Gróf Zichy Károly Ő Excellentziája' Oroszvári birtokának kastélyában, hova több Fő Magyar Méltóságokkal egygyütt leütazott vala, Gutta-ütés miatt meghalálozott, még pedig olly hirtelenséggel, hogy a' nyavalyának megjelenésétől tellyes kimulásáig, alig teltek-el néhány minütum Sekundumok.

Lambach Felső Austriában, a' Traun vize mellett egy nagy mező-város. Tő szomszédja a' Szent-Benedek' Klastroma. — Ő Felségek a' Császár és Császárné ezen mező-városba Junius 22-dikén, Ő Felségek a' Bavariai Király és Királyné pedig a' következett napon 23-dikben este 8 és egy fertály órákor, mindnyájok, kivált jó egészségben, megérkeztek.

Császár és Császárné Ő Felségek mihelyest a' Királynak érkezését megértették, magok' szállásáról, a' Szerzet' épületből, azonnal által mentek a' Királyi Felségek' szállására, a' Postaházhoz, holtzen Felségek szállva vagnak.

A' Felséges Urunk és Aszszonyunk Lambach felé való útozássalról ezeket olvassuk a' Linczi Ujságban Máj. 26-dikán: —

„Ő Cs. K. Felségek 22-dikben délelőtől 11 és egy fertály órákor kívánt jó egés-

ségben megérkeztek Neubauba, 's a' Zöldfa nevű vendégfogadóban méltóztattak ebédelni, a' melly tsak lovak' változtatásáért való megállapodási hely vala, a' hol a' Wellsi Kerületi Titoknok, a' Trauni és Horschingi Plébánusok Káplánjaikkal együtt, 's a' Trauni Orszátyos Biztos fogadták, 's tisztelték Ő Felségeket az Oskolai ifjúsággal 's a' felcizfrázott kormányokkal megjelent halászokkal egyetemben, 's a' közönségnek nagy sokaságával egygyütt, kik a' magok Előjárójikkal jelentek-meg.

„Neubauban egy Pyramis vala felállítatva, mellyet egy kisded 's mesterségesen készült nyirfából való kert vett körül. A' Pyramison pedig, virág koszorúkkal felékesítette, illy czimirás olvastatott: „A' meggyógyult Atyának tiszteletére!“

„A' nevezett vendégfogadónak külső szobájában, kezeikben virág koszorúkat tartó gyermekel állottak, minden koszorúnak közepében egy-egy fényes betű találtatván, mellyek egygyütt véve, ezen szavakat tették: „Az örvendező Gyermekektől.“ — Oldalfelt két leánylak állottak, kezeikben zászlókat tartván 's közöttök egy legényke, kit egy koszorú kerített körül illy irással: Vivát!

„Mikor szekereikből kiszállottak a' Felségek, hét, egy szép csoportot formáló leánykát, kik között mindenik virágkoszorúval vala felékesítette, kettenként virágokat hintezve, Ő Felségek előtt mentek az ebédlő szobáig, 's ott térdelve az ajtó' elibe állottak. Három fertály óráknak eltétele után ugyan ezen gyermekektől kísértettek Ő Felségek vissza a' szekereikhez, 's onnét-ezer meg ezer áldáskívánások és Vivát kiáltozások között folytatták útjokat Marchtrenk felé, hol a' közönség egy boltozatot állított vala fel zöld faágakból, 's a' boltozat körül halá-

szok és a Traun-víz környéki lakosok állván, ezek mesterséges szerentsé-livánó ékesség által fogadták a Felséges. Utazókat, mely ékesség vagy figura által ezen szó való kiképezve: „Willkommen!“ — „Az ezen helységből való kimenetelnél is hasonló zöld faágakból készült báltozat alatt, illy felírással: „Szenteltetett Elisabeth Ferencznek, az Ó meggyógyulására“ — Ezen felül írásban mesterségesen látszott az 1826-dik, elfelejthetetlen esztendő. — Itt is a Wellsi Vári (Burg-Wellsi) Osztály-kerület Biztosa, a Plébános s a Marchtrenki iskolai ifjúság és a népnek nagy sokasága tisztelték a Fels. Utasokat, hosszú életnek, szerentsés visszaérkezésnek, s minden jóknak szíves kívánása által. A bizonyos távolságra helyeztetett mozsár ágyuk durrogása a levegőnek hasogatásával jelentették a Felségek ott való által útozását.

Wellsi határainál hasonlóképpen mozsárágyuk durrogása adta hírül, a Felségeket szívdobogással várt sokaságnak az Ó Felségnek ohajtott érkezését, melyre a Wellsi harangok is megszollalván, zúgásaik által harsoktatták a levegőt, melyeknek zúgása egész az Ó Felségek onnét lett továbbindulásáig tartott.

Wellsi külső városában két, tiszteleti-kapukat állított való fel az ott lakó Polgárság zöld faágakból és virágokból ezen alkalmatossághoz illő írásokkal, mindenik mellett muzsikáló karok zengedezvén örvendő nótákkal.

Az Oskolákban tanuló gyermekek felczipított zászlókkal, innepi ruhába öltözködve, Tanítójiknak házaik előtt sorba állítatva, örvendezve várták a Felségek érkezését s hasonló öröm kiáltásokkal tisztelték Ő F.égeket. Egy, 2 esztendő s fiúgyermek a Normális Oskolák Igazgatója által a szekér mellett Ő Felségekhez fölomeltetvén, szerentséje való egy virág-

bokrétát nyájassággal, ezen alkalmatossághoz illő versekkel, Császár Ő Felségének, Vivát kiáltás mellett, által nyujtani, melyeket Ő Felsége illy atyai kifejezésekkel méltóztatott elfogadni: — „Köszönöm kedves Gyermekeim!“ — Császárné Ő Felségének egy kis leányka adott által egy virág-bokrétát.

„A postabáznál hathatós Vivát kiáltozással köszöntötte Ő Cs. K. Felségeket az elláthatatlan soksággal össze gyülekezett nép, s a lovak változtatása alatt az első Kerületi-Biztos, az itt lévő Vadász-tartalék-Batalion-Rommandáns a Vadász tisztekekkel, a Kerület béli minden tisztviselőkkel, Vámosztisztekekkel, Papsággal és Magistratussal együtt, tették-meg aláztos tiszteletjüket, a mely hódulási fogadtatást Ő Felségek, szíves jósággal és lebotsátkozásal elfogadni méltóztatnak.

A pénzfolyamat Junius' 28-dikán; közép árr:

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	91 1/8
Az 1820-béli sorsosok,	130 5/4
Az 1821-béli hasonlók,	115 5/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, 44 forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1115 forinton	
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Posony, Jun. 27-dikén. — Országosgyűlési Ülések most nem tartatnak, csak Kerületiek, de azok se minden napokon. A' külömbkülömbfele Kiküldöttégek szorgalmatosan folytatják munkalódásait a' rájuk bízott tárgyakban, hogy majd továbbat, minékutánna Kerületi ülésekben is megfontoltattak, Országosgyűlési ülésekben is meghatározathassanak.

Nádorispány O Cs. Fő Herczgsége mult tsötörtökön, Jun. 22-dikén elútazott Posonyból All-Csúthra a' maga Uradalmára, de nem hosszas időre.

A' Magyar Országi Játzó-Társaságoknak mostani állapotjuk' esmérésére nem kevés felvilágosításul szolgálhatnak egy érdemes Tudósításból a' következő kieszemelt jegyzések.

A' Sz. Fejérvári és Miskólczi Társaságoknak kivállogatott tagjaikból formáltatott játszó Egyesület Posonyban, nagy meglepéssel folytatván egy darabig a' maga játékaikat, végezetre holmi helybéli akadályok miatt megkülönbözni jónak találván, most ismét külön futják, valamint ezelőtt néhány esztendőök alatt, a' nemzet' nyelvének terjesztésére vagy megkedveltetésére intéztetett ditső pályájokat. Illy célból a' Vásárhelyi Károly Úr' igazgatása alatt lévő Társaság Május közepe táján Sz. R. Besztercze városába költözött, és noha gyenge reménységgel kezdé előadásait, nem sokára olly köz kedvelést nyert, hogy ezen Nemes városban, mint akár melly gyökeres Magyarok között, napról napra nagyobb pártfogást talált, noha mind a' városban, mind a' környékben más a' kelendő nyelv. De itt is érzik minden lakosok, hogy ők egy boldog Magyar Hazának Tagjai, és büszkélkednek abban, hogy a' Magyar névnek megfelelhetnek. Illy hazafiai lélek hathatósan eszközölheti az Ország' lakosinak egyességét, és a' köz boldogságot. Ezen Társaságnak nem számos Tagjai között az Igazgatón kívül közönségesebben ismértetesek: Rántorné, Balog, Anikó, Szokoly, Magos, Szabó, Freczky, és Mária. — Hasonló különös Társaság adja mutatóványait Nemes Éder György Úrnak igazgatása alatt Debreczenben, és Nagy-Váradon Nemes Bihar Vármegyének különös kedvezéseivel, úgy hogy reményl-

hetni, hogy az Igazgatónak okos vezérlése alatt ezen Társaság is állandó fenn létezt nyerhet. A' Tagok közül Rószegi, Balla, Farkas, Láng, Demjén, Néb Mária, M. Karolina, nevezetesebbek. — A' Miskólczi Társaságnak, melly meglehetősen szerentsével fenn áll, mostani Igazgatója Celestin Úr. — Az Erdélyi Társaságnak All-Igazgatója Murányi 'Sigmond Úr. A' Fejérvári Komlossy, és Horvát Urak által igazgattatik. — Kilenyi Dávid Úr már több esztendőktől fogva különös Társasággal minden helyhez való köttetés nélkül az Országnak több városaiban szerentsesen folytatja előadásait. — Óhajtani kell, hogy a' Játékosokhoz képest a' jó theatralis Poéták is szaporodjanak!

A' Pesti Magyar Ujságban olvassuk, hogy Szabad Kis-Rún-Fülöpszállása Helysége esztendőnként tartandó három Országos Vásárokról privilegiumot nyervén, legelső Vásárját folyó esztendő Junius 12-dikén említést és figyelmet érdemlő pompával tartotta; ugyan is:

Valamint ezen hármias Megyék Magisztratusának nagyobb, és kisebb rangu Tisztviselőji, úgy Tek. Pest Vármegyéből több Uraságok, s Aszszonyi nemen lévőek, különösen a' Solti Járásbeli T. Tiszti Kar, nem külömben a' közelébb, és távulabb eső vidékekről, olly számos minden rangú, és állapotú Vendégek, úgy a' környéken quartélyozó Katona Tiszt Urak méltóztattak ezen alkalmatosságra magokat megalázni: hogy a' Vásári Czédulához előtt veres selyem zászlóval, és palma ágakkal felékesített magasabb állás körül már 9 és 10 óra között öszve sereglett külömbkü-lömbféle pyalog, és hintókon kiérkezett Rendeknek számos volta, valamint mindenket bámulásra gerjesztett, úgy ozt. a' minden tekintetben díszes gyülekezetet méltán egy innepi pompának lehetett tekinteni;

ugyan azért ezen Nemes Kis Kun Megyének Kormányozója, Tek. Kármán Pál Úr az alkalmatosságnak nem reménylott fényességére, és számos voltára tekintve az illetett állásról tartott ékes elő-adásai szerént maga hirdette ki ezen Közönségnek városi rangra lett emeltetését. Melynek végzetével az Ő Császári Kir. Felségétől nyert privilegium először az eredeti Deák nyelven, azután Magyarra fordítva is a Község Jegyzője által felolvasatott. Következte ezt mozsarak durrogása mellett Ő Császári Királyi Felségének, úgy a Felséges Korona Herczegnek, nemkülömbben szeretett Felséges Nándor-Ispányunknak; a Jászok és Kunok Palat. Fő Kapitánnya Somogyi Antal Ő Nagyságának; a hármaskerületek Tek. Magistrátusának; az alkalmatosságot megfiztelt Őri Rendeknek; végre a városi Elöljáróknak, és minden Polgárjainak szerentsés életékért történt „Eljen!” kiáltások. — Ezekután az állásra felhúzott két hordó borok tsapjai megeresztetvén, a tolongó nép számára lefolyattak. — Azon közben próbálgattak némellyek a Czédulaház előtt felállított 9 öles gyalútt fenyő szára felmászni a tetején függő lék hárász keszkenő jutalomért, melyet ugyan tsak két fiatal suhanczok meg is mászván, egyiknek a fenyő szál, másiknak a tetején függött jutalom adatott.

Mind ezek mellett jel adatván a pályafuttatásnak kezdődése eránt, az egész

néző sokaság gyalog, és kotsikon azon helyhez gyülekezett, mely 600 öles hosszúságban, és 15 öles szélességben két felül kihúzatott barazdálással különösen a pályafuttatásra kijelöltetett. Ezen futató pályának felső végén egy oszlopra feltűve zászló formán lobogtak a selyem keszkenők; és azoknak sarkaiba kötött jutalmak azoknak számokra, kik a futtatásban elsőkk lennének. Minekutánna tehát e városi Magistrátus részéről Igazgatók, és Ítéző Bírak rendeltettek mind arra, hogy a futtatásbeli elsőség megítéltessék, mind pedig arra, hogy az elindulás pontjánál a megrugaszkodás rendetlenül ne essék, mintegy 20 lovasok a néző sokaságnak a barazdáláson kívül kétfelől hosszsan elnyúlt sorai között a 600 öles pályát két izomban megfuttatták, kik közül is a magokat megkülömböztetőknak a ki-tett jutalmak által-adattak.

Mind ezeket követte a Városháza udvarán felállított Czitrom, és Narantsokkal kifűzött ágaldal ékesített téres sátor alatt, mintegy 250 Őri Vendégeknek megvendégeltetése; azután pedig két rendbeli muzsikus Bandának szolgálatjok mellett tartott a mulattság más nap világos reggelig.

A mi egyéberánt ezen legelső baromés gyalog vásárt illeti, az olly nagy és népes volt, hogy ennekutánna is tsak chezhasonlót kell kívánni.

U t o l s ó J e g y z é s .

Vége lévén a mai Ujsággal a folyó 1826-dik esztendő első Semestrisének, nints egyéb hátra, hanem hogy azoknak, kik már magokat a beállandó 2-dik félesztendőre is jelentették, erántunk való jó indulatjokat megköszönjük, azokat pedig, kik től a jelentés még be nem érkezett, arra kérjük, hogy azt mennél hamarább beküldeni ne terheltessenek. Most ollyan időben élünk, hogy tsak egy postanapot is kár az Ujságleveleknek megoldvasása nélkül elmellőzni.